

Politika

Dalíjevi politički afiniteti imali su veliku ulogu u njegovom umjetničkom uzdizanju. Prema nekim izvorima, bio je veliki pobornik španjolskog autoritativnog diktatora Francisca Franca. André Breton, vođa nadrealističkog pokreta, dao si je velik trud kako bi uklonio Dalíjevo ime od nadrealista. No, stvarnost je ipak bila malo kompleksnija. U svakom slučaju, Dalí nije bio antisemit, što dokazuje i dugogodišnje prijateljstvo sa židovskim arhitektom Paulom Lászlóm. Također je pokazivao veliko divljenje prema Sigmundu Freudu i Albertu Einsteinu, obojica su bili Židovi, a dokazi za to su njegova djela i bilješke. O Dalíjevoj osobnosti, George Orwell je u svom eseju napisao:

„Čovjek mora u svojoj glavi istodobno shvaćati da je Dalí dobar projektant i gadan čovjek. Prva karakteristika ne poništava ili, u ikojem smislu, utječe na drugu.“

Tijekom svoje mladosti, Dalí je prihvatio i anarhizam i komunizam. Njegove bilješke sadrže mnoge anegdote u kojima on govori kako je izgovarao politički radikalne parole više kako bi šokirao slušatelje, nego iz nekog dubokog uvjerenja, što je opet bilo u skladu s njegovom privrženošću dadaističkom pokretu. Kako je postajao stariji i zreliji, mijenjali su se i njegovi politički pogledi, naročito s radikalnim promjenama unutar nadrealističkog pokreta kojeg je predvodio trockist Breton za kojeg se kaže da je pozvao Dalíja na razgovor zbog njegovih političkih pogleda. U knjizi Dalí o Dalíju, navodi kako je on i anarhist i monarhist što je dovodi do zaključka da je anarho-monarhist.

Tijekom boravka u New Yorku 1942. javno je optužio svog kolegu nadrealista, redatelja Luisa Buñuela, da je ateist što je rezultiralo Buñuelovim otkazom i stavljanjem istog na crnu listu američke filmske industrije.

Kada je izbio Španjolski građanski rat, Dalí je pobjegao kako bi izbjegao ratovanje i nije se pridružio nijednoj skupini. priča se ponovila kada je započeo Drugi svjetski rat, tada Dalí bježi iz Pariza. U svojoj kritici Orwell kritizira Dalíja da je *“pobjegao kao štakor čim je Francuska bila u opasnosti.”* Orwell je još dodao sljedeći komentar:

„Kada se približava europski rat, on ima samo jednu preokupaciju: kako naći mjesto s dobrom kuhinjom, a iz kojeg može brzo pobjeći ako se opasnost previše približi.“

Nakon povratka u Kataloniju i završetka Drugog svjetskog rata, Dalí je postao bliskiji Francovu režimu. Neke njegove izjave davale su potporu Francu, a ujedno mu i čestitale što je *“očistio Španjolsku od destruktivnih sila.”* Ulaskom u fazu izrazite religioznosti, vjerojatno je mislio na komuniste, socijaliste i anarhiste koji su ubili više od 700,000 svećenika tijekom građanskog rata. Tijekom ovog perioda, Dalí je slao telegrame Francu u kojima ga je hvalio jer je potpisivao smrtnu kaznu za zatvorenike. Franko i Dali su se i osobno poznavali, a 1974. napravio je veliki, realistični, portret Francove unuke kako sjedi na nadrealističkom konju kroz kojeg se vidi krajolik. Sličnu tehniku koristio je i u djelu Par s glavama punim oblaka. No, nemoguće je utvrditi jesu li ovi pokloni i štovanje prema Francu bili samo hir ili duboko uvjerenje i vjerovanje u Franca i njegovu politiku.